

Izreka

S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 63. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, u vezi s člankom 57. stavkom 4. točkom (h) te direktive i s obzirom na načelo proporcionalnosti, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis na temelju kojeg javni naručitelj mora automatski iz postupka javne nabave isključiti ponuditelja ako je pomoćni poduzetnik na čije se sposobnosti namjerava osloniti dao neistinitu izjavu u pogledu postojanja kaznenih osuda koje su postale pravomoćne a da se pritom tom ponuditelju ne može naložiti niti barem dopustiti u takvom slučaju da navedeni subjekt zamijeni.

(¹) SL C 279, 24. 8. 2020.

**Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bugarska) –
ZN/Generalno konzulstvo na Republika Bulgaria v grad Valencia, Kralstvo Ispania**

(Predmet C-280/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Utvrđivanje međunarodne nadležnosti sudova države članice – Članak 5. stavak 1. – Zaposlenik državljanin jedne države članice – Ugovor sklopljen s konzularnim predstavništvom te države članice u drugoj državi članici – Zaposlenikove dužnosti – Nepostojanje javnih ovlasti”)

(2021/C 289/22)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofiyski rayonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZN

Tuženik: Generalno konzulstvo na Republika Bulgaria v grad Valencia, Kralstvo Ispania

Izreka

Članak 5. stavak 1. Uredbe br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 3., treba tumačiti na način da se ona primjenjuje radi utvrđenja međunarodne nadležnosti sudova jedne države članice za suđenje u sporu između zaposlenika iz države članice koji ne obavlja dužnosti koje spadaju u javne ovlasti i konzularnog tijela te države članice na državnom području druge države članice.

(¹) SL C 287, 31. 8. 2020.